

Příloha k protokolu o SZZ č.:

Diplomant: Kotal Tomáš

Vysoká škola: PF JU

Aprobace: Učitelství pro 1. Stupeň ZŠ

Katedra: pedagogiky a psychologie

Vedoucí diplomové práce:
doc. MgA. Stanislav Suda, Ph.D.

Datum odevzdání posudku: 2. 5. 2015

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Název: K možnosti rozvoje osobnosti dítěte autorskou tvorbou

Diplomant se pustil do tématu málo publikovaného a zkoumaného. Obvykle se za tvořivé činnosti ve školách vydává aplikace různých dramatických her a cvičení, které vedou ke konvenčnímu chápání školní dovednosti na klasifikační škále.

Diplomová práce rozhodně není konvenční. Což může být výhodou, ale zároveň i nebezpečím. Diplomant se dostává na nejednoznačně vymezenou půdu a pokouší se – po svém – tento terén popsat a zároveň přiznává experimentální složku takového dotazování a následných pokusů. Dostává se na pole kvalitativního dotazování, jehož přesný tvar není dán. Diplomant se tedy nemá kde inspirovat, zkusí formulovat otázky směřující k teoretickému náhledu. V praxi učitele prvního stupně základní školy se pokouší navozovat takové situace, ze kterých má šanci se o fenoménu tvořivosti – autorského přístupu – něco dozvědět. To je, myslím, největším kladem této práce.

J. Piaget píše: „Pedagogika je ovšem značně vzdálena tomu, aby se stala jednoduchým užíváním psychologických znalostí. Nehledě na otázku cílů výchovy jako takové, je jasné, že co se týče technického postupu, je toliko otázkou zkušenosti a nikoli dedukce, abychom zjistili, zda metody jako skupinová práce nebo samospráva mají skutečnou hodnotu.“

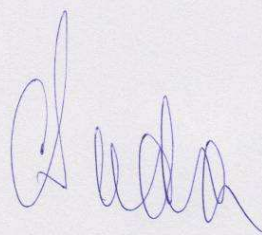
Diplomant se na experimentální pole pustil. V teoretické části můžeme vytknout jakési umělecké zaměření, které preferuje určitý typ osobností dramatického umění. Celý tvar je veden snahou psát autorský esej, zapojit vlastní uvažování a hledat takové souvislosti, kterým diplomant rozumí na základě vlastní zkušenosti. Domnívám se, že nám nenáleží hodnotit „kvalitu“ autorského pokusu, dostali bychom se do situace, kdy předjímáme, že autorský tvar má mít konkrétní tvar. Mám za to, že stačí prokázání orientovanosti v tématu.

Zajímavá je praktická část, ve které diplomant odkazuje k terénu, zkušenosti, experimentu. Podle napsaného se zdá, že v praxi ověřované pokusy zaujaly děti i učitele (diplomanta) samotného. A sám experimentální zkoumání připouští, jde do rizika, že výsledky nemusí plnit vlastní představy. Přestože diplomant nikde neuvádí jméno významného psychologa J. Piageta, opět se mně nabízí jeho citace o zkušenosti a experimentu: „V tomto bodě je kompetentní jen experimentální pedagogika. Pedagogická zkušenost je, pokud je vědecky

prověřena, pro psychologii poučnější než všechny laboratorní pokusy ... Pokusy, které s sebou takový výzkum přináší, mohou provádět jen vychovatelé či sdružení učitelů a školních psychologů. Nepřísluší nám proto jejich výsledky předpovídat.“ (Heidbrink, H. *Psychologie morálního vývoje*. 1. vydání. Praha: Portál, 1997. 175 s. ISBN 80-7178-154-1).

Diplomová práce je opravdu nevšední, můžeme k ní mít výhrady. Podstatou je, že se diplomant velmi angažovaně pokouší formulovat to, co je v poznávání a tvořivosti živé pro aktéry samotné – tedy žáky a jejich učitele. Mám za to, že diplomant v tomto pokusu uspěl velmi dobře.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **velmi dobře**

podpis vedoucího – recenzenta diplomové práce

V Českých Budějovicích dne 2. 5. 2015

Stupeň klasifikace	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
-----------------------	---------	-------------	-------	-----------